

at dette er en saa naturlig Sag og saa indlysende af sig selv, at selv om man ikke optog Noget derom i Bevillingen, vilde Commissionen komme til at bestaae baade af geistlige og af verdslige Medlemmer. Jeg kunde tænke mig Muligheden af, at en Minister slet ikke vilde benytte Bevillingen til en Commission, men at han vilde gaae en heelt anden Vej; dette staaer ham frit for, men vil han benytte en Kirkecommission, kan jeg ikke see Andet, end at han med en vis indre Nødvendighed maa drives til at gaae ad den Vej, som ogsaa den ærede Rigsdagsmand den Gang stolede paa, at Ministeren vilde gaae. (S. A. Hansen: Det skete ikke). Det skete ikke efter den ærede Rigsdagsmands Mening, men den ærede Rigsdagsmand maa dog troe, at jeg ogsaa i den Henseende kan have en Mening, og det forekommer mig dog noget befrydterligt, om den ærede Rigsdagsmand vilde sige eller gjentage, at denne Commission ikke skulde have faaet Betydning paa Grund af, at der ikke var forskjellig Anskuelse tilstede i samme, naar han erindres om, af hvilke Medlemmer denne Commission bestod. Jeg troer endogsaa, skjøndt jeg nødig skal gaae ind paa Noget, som kunde ligne et Ønske om at faae Anerkjendelse af den ærede Rigsdagsmand, at selv hans Udtalelser under første Behandling maatte lede ham til i denne Henseende at lægge nogen Vægt paa min Opfattelse. Den ærede Rigsdagsmand kan imidlertid have stiftet Anskuelse i saa Henseende; i een Henseende maa han have stiftet Anskuelse, nemlig med Hensyn til et forresten efter min Mening meget væsentligt Punkt, men som jeg dog ikke kan nægte mig selv den Fornøielse ogsaa at frembringe. Han lagde nemlig særdeles Vægt paa, at det var nævnt, at Commissionen skulde bestaae baade af geistlige og verdslige Medlemmer. Jeg tilstaaer, at jeg blev overrasket, slaaet ved, at den ærede Rigsdagsmand kunde lægge saa megen Vægt derpaa, at han allerede af den Grund maatte være imod en Commission; thi Intet var jo virkelig simplere end alene at udelade disse Ord, da det er en Selsølgelse, at det fornødigvis ikke kunde tænkes anderledes, end at Commissionen alligevel maatte blive sammensat af begge Elementer. Men det, der i Grunden

meest er overrassende, er, at den ærede Rigsdagsmand netop i 5te Session — som man kan see af Folkethingstidenden Sp. 2580 — udtalte sin store Tilfredshed med den Maade, hvorpaa Forslaget om en saadan Commission var udtrykt, og netop med de Ord: „geistlige og verdslige Medlemmer“. Dengang var det saa langt fra, at den ærede Rigsdagsmand var derimod, at han fandt Anledning til at sige, at han maatte udtale sin Tilfredshed med Forslaget, og det gjør den ærede Rigsdagsmand sjældent, uden at føle en bestemt Trang dertil (Afbrydelse af S. A. Hansen). Den ærede Rigsdagsmand udtaler sin Tilfredshed med Forslaget, „saaledes som det er stillet“, idet det nemlig kun er Hensigten at faae en til Raadslagning sammensat Forsamling, „bestaaende deels af geistlige, deels af verdslige Medlemmer“. Disse Udtryk synes mig i saa høi Grad at modstride hans Udtalelser idag, at jeg ikke har villet unblade at fremhøve det (Afbrydelse af S. A. Hansen). Ja, havde det ærede Medlem talt paa den Maade, skulde jeg ikke være kommen ind derpaa, men jeg blev overrasket ved, at han tog denne Sag saa alvorligt, der forekommer mig at være den simpleste af Verden, hvilket ogsaa dengang var den ærede Rigsdagsmands Opfattelse deraf.

Jeg troer derfor ganske vist, at man kan fremsætte Betæneligheder ved Commissionens Besættelse; men jeg troer tillige, at de fleste af disse ville vise sig ikke at være af afgjørende Betydning, og jeg holder mig overbevist om, at jo mere man vil gjøre sig Umage for at sætte sig ind i den Tilstand, der vil opstaae, dersom Alt det forkastes, der er kommet frem i denne Session, og Sagen overlades til de Agitationer, som nu ere begyndte, desto mere vil man føle sig opfordret til at stemme for Bevillingen. Jeg vil derfor paa det Bestemteste tilraade at gaae ind paa Bevillingen i den Form, hvori den er fremsat af Udvalgets Fleertal. Efter hvad vi have hørt, antager jeg ikke, at der kan være Spørgsmaal om nogen anden Form, og at nedsette Summen forekommer mig dog virkelig at være temmelig smaaligt. Man tog det heller ikke dengang, i 5te Session, saa nøie hermed. Bevillingen lød paa 2,000 Rd., men der var desuden